

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Štullerovou v právní věci žalobce: **A.M., „X“**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne **18. 5. 2009 č. „X“**, o částečném invalidním důchodu

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.5.2009 č. „X“, kterým byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25%. V žalobě požadoval, aby jeho zdravotní stav byl znovu prošetřen, neboť při prvním lékařském vyšetření mu lékař řekl, že na částečný invalidní důchod nemá nárok.

Žalovaná s ohledem na to, že žalobce žádá o vyšetření svého zdravotního stavu navrhla soudu, aby byl proveden posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Při jednání soudu pověřená pracovnice žalované navrhla s ohledem na závěr posudku PK MPSV zamítnutí žaloby. Žalobce se k jednání soudu bez omluvy nedostavil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm.c/, písm.d/, odst. 2 a §75 odst. 2 tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze

v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodá.

Soud si vyžádal předmětný správní spis a z něj zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu v Jičíně, který dne 28. 4. 2009 žalobce vyšetřil a učinil závěr, že žalobce není plně invalidní podle § 39 odst.1 zák. č.155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), ani není částečně invalidní podle § 44 odst.1,2 téhož zákona. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil tento lékař podle kapitoly VI odd. 6 písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. tj. 25 %.

Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 téhož paragrafu při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem, přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní sta značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně stěžující obecné životní podmínky pak v době rozhodování žalované stanovovaly přílohy č. 2, 3 a 4 vyhl. č.284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění.

Jak je již zmíněno shora, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně, který žalobce vyšetřil a učinil závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné přímo závisí, vyžádal si v intencích ust. § 52 odst.1 a § 77 odst.1, odst.2 s.ř.s. odborný posudek PK MPSV, detašované pracoviště v Hradci Králové, která je v těchto věcech dle § 4

odst.2 zák.č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované komisí soud zjistil, že tato jednala v řádném složení a za účasti žalobce, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené zdravotní dokumentace vězeňské služby VTOS Valdice a spisové dokumentace LPS OSSZ Jičín. Posudková komise v závěru posudku uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o žalobce s epilepsií, stavem po úrazu pravého předloktí v r. 1999 s přetrvávajícím ohnutím 4. a 5. prstu, omezením přitahování a poruchou citlivosti odpovídající poškození loketního nervu nad zápěstím, smíšenou poruchou osobnosti lehkého stupně bez nutnosti léčby, stavem po operaci červovitého výběžku slepého střeva. Při pravidelné medikaci se epileptické záchvaty objevují jen zřídka, cca 1x za 2 měsíce. To je na hraně mezi písmenem a) – b) položky 6 odd. A kapitoly VI. Ale vzhledem k nutnosti trvalé medikace antiepileptiky se komise přiklonila k písm.b). Zhoršení hybnosti 4. a 5. prstu pravé ruky odpovídá středně těžkému výpadku motorické inervace distální části n.ulnaris podle kapitoly XV oddíl H položka 34.7 v poloviční sazbě, tj.max. 15 -20% poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Porucha osobnosti a stav po apendixu nejsou posudkově významné. Gastroskopicky zjištěný mírný zánět žaludku, hiátová hernie a reflexní ezofagitida I. st. jednak nejsou posudkově významné a jednak byly, diagnostikovány 1. 9. 2009 tzn. 3-5 měsíců po vydání napadeného rozhodnutí. V dřívější dokumentaci není o bolesti břicha žádná zmínka, a proto komise tyto potíže nezohlednila. Komise procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila 20%.

Vzhledem k tomu, že žalobce se závěry PK MPSV, pracoviště Hradec Králové nesouhlasil, požádal soud zmíněnou komisi o vypracování nového posudku a to jinou odbornou posudkovou komisí. Žalobce totiž namítal, že při jednání komise dne 19. 9. 2009 nebyl vyšetřen, pouze mu bylo sděleno, že na žádný částečný důchod nemá nárok. Současně žádal, aby byl vyšetřen lékařem neurologem, který nebude rasisticky zaměřen.

Další jednání posudkové komise v Hradci Králové se uskutečnilo dne 11. 1. 2010, žalobce byl jednání komise přítomen a byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie. Komise po zhodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývající se zdravotní dokumentace, kterou měla k dispozici a vlastního vyšetření žalobce dospěla k závěru, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považuje kompenzovanou epilepsii s nízkou frekvencí záchvatů. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila podle kapitoly VI oddíl A položka 6 písm. b) přílohy č.2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. na 20%. Pro použití § 6 odst. 4 vyhl. neshledala komise žádné významné skutečnosti.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že obě komise jednaly v řádném složení, oba posudky, které se navzájem doplňují, považuje soud za stěžejní důkazy v tomto přezkumném soudním řízení, zdravotní stav žalobce byl posouzen nejen na základě zdravotnické dokumentace, ale byl při jednání komise také vyšetřen.

Pro úplnost směrem k žalobci soud dodává, že v přezkumném soudním řízení se vždy posuzuje stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise je pak tedy vázána

skutkovým stavem, který tu byl v době rozhodování žalované a nemůže přihlížet k pozdějšímu případnému zhoršení zdravotního stavu žalobce.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle § 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované za zákona náhrada nákladů řízení nepřísluší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 12. července 2010

JUDr. Dagmar Štullerová v.r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová